Akademia Nauk Stosowanych w Nowym Sączu Kryptografia i teoria kodów - projekt	
Nazwisko i imię: Zwolenik Arkadiusz	Ocena projektu:
Data:	Grupa: P3

1. Czym jest kryptografia?

Kryptografia to dziedzina nauki zajmująca się tworzeniem metod zabezpieczania informacji oraz zapewniania jej poufności, integralności i autentyczności. Głównym celem kryptografii jest umożliwienie bezpiecznej komunikacji oraz ochrony danych przed nieautoryzowanym dostępem. Termin pochodzi od greckich słów kryptos (ukryty) i graphein (pisać), co dosłownie oznacza "ukryte pisanie".

1.1 Podstawowe cele kryptografii

Kryptografia dąży do spełnienia kilku kluczowych zasad bezpieczeństwa informacji, takich jak:

- > Poufność tylko uprawnione osoby mogą uzyskać dostęp do informacji.
- ➤ Integralność dane nie mogą być zmieniane lub modyfikowane przez osoby nieuprawnione.
- ➤ Autentyczność możliwość potwierdzenia tożsamości nadawcy wiadomości lub źródła danych.
- ➤ **Niezaprzeczalność** nadawca nie może zaprzeczyć wysłaniu wiadomości, co jest istotne np. w podpisach cyfrowych.

1.2 Podstawowe typy kryptografii

Kryptografia symetryczna (jednokluczowa):

- → Wykorzystuje jeden klucz do szyfrowania i deszyfrowania danych, co oznacza, że nadawca i odbiorca muszą posiadać ten sam klucz.
- → Jest bardzo wydajna i stosowana m.in. w algorytmach takich jak **DES**, czy **AES**.
- → Wadą jest konieczność bezpiecznej wymiany klucza między stronami.

Kryptografia asymetryczna (dwukluczowa):

- → Wykorzystuje dwa różne, ale matematycznie powiązane klucze: klucz publiczny (do szyfrowania) i klucz prywatny (do deszyfrowania).
- → Klucz publiczny może być udostępniony każdemu, natomiast klucz prywatny jest trzymany w tajemnicy przez właściciela.
- → Używana m.in. w algorytmach **RSA**, **ECC** (krzywych eliptycznych).
- → Jest mniej wydajna od kryptografii symetrycznej, ale nie wymaga bezpiecznej wymiany kluczy.

> Kryptografia hybrydowa:

- → Łączy kryptografię symetryczną i asymetryczną, wykorzystując szyfrowanie asymetryczne do bezpiecznej wymiany klucza symetrycznego, a następnie symetryczne do szyfrowania danych.
- → Stosowana np. w protokołach SSL/TLS do bezpiecznych połączeń internetowych.

1.3 Podstawowe techniki kryptograficzne

- 1) **Szyfrowanie** proces przekształcania tekstu jawnego (czytelnego) w zaszyfrowany, czyli tekst nieczytelny dla osób nieupoważnionych.
- 2) **Deszyfrowanie** proces przywracania zaszyfrowanego tekstu do jego pierwotnej, czytelnej formy.
- 3) **Haszowanie** przekształcenie danych dowolnej długości w stałej długości skrót (hash), co pozwala sprawdzić integralność danych (algorytmy haszujące to m.in. SHA-256, MD5).
- 4) **Podpis cyfrowy** technika kryptograficzna, która umożliwia potwierdzenie autentyczności i integralności dokumentu lub wiadomości.

1.4 Przykłady zastosowań kryptografii

Kryptografia jest szeroko stosowana w różnych dziedzinach życia codziennego, takich jak:

- Bankowość internetowa i transakcje online (zapewnienie bezpieczeństwa przelewów).
- Komunikacja internetowa (np. szyfrowane wiadomości w aplikacjach typu WhatsApp czy Signal).
- **Podpisy cyfrowe** stosowane w e-dokumentach i komunikacji e-mail.
- ➤ **Bezpieczeństwo Wi-Fi** (protokoły WPA, WPA2, WPA3 do zabezpieczania sieci bezprzewodowych).
- > Autoryzacja i uwierzytelnianie użytkowników w serwisach internetowych i aplikacjach.

2. Cel i zakres pracy

Celem pracy jest stworzenie prostej aplikacji webowej w technologii Blazor WebAssembly umożliwiającej użytkownikom przetestowanie różnych algorytmów szyfrowania. Aplikacja będzie dostarczać intuicyjny interfejs, pozwalający na wpisywanie danych, wybór kluczy oraz – w przypadku niektórych metod – możliwość przesłania pliku do zaszyfrowania. Narzędzie ma na celu wprowadzenie użytkowników do zagadnień kryptografii, demonstrując różne podejścia do szyfrowania i deszyfrowania danych.

Aplikacja pozwoli użytkownikowi wybrać spośród dostępnych algorytmów szyfrowania, zaszyfrować i odszyfrować dane przy użyciu wybranego algorytmu oraz zrozumieć podstawowe różnice między poszczególnymi typami szyfrowania.

Zakres pracy obejmuje:

- 1) Opracowanie struktury aplikacji w Blazor WebAssembly:
 - a) Stworzenie prostego interfejsu użytkownika z **menu**, które pozwala wybrać jeden z dostępnych algorytmów szyfrowania.
 - b) Implementacja formularzy umożliwiających wprowadzanie danych, podanie klucza szyfrującego lub załadowanie pliku do szyfrowania.
- 2) Implementacja podstawowych algorytmów szyfrowania:
 - a) **Szyfry klasyczne**: np. szyfr polialfabetyczny (Vigenère) i przestawieniowy.
 - b) **Szyfrowanie transpozycyjne**: proste algorytmy, które zmieniają pozycję znaków.
 - c) **Szyfrowanie symetryczne**: implementacja podstawowych algorytmów szyfrowania blokowego (DES i AES) oraz strumieniowego.
- 3) Interaktywne **testowanie** algorytmów szyfrowania:
 - a) Każdy moduł umożliwi **wpisanie danych lub wczytanie pliku**, podanie klucza szyfrującego oraz wykonanie operacji szyfrowania i deszyfrowania.
 - b) Wyświetlanie **wyników** szyfrowania w czytelnej formie, z możliwością skopiowania.

- 4) Weryfikacja poprawności działania algorytmów, czyli testowanie algorytmów w celu sprawdzenia poprawności procesu szyfrowania i deszyfrowania, aby wyniki były zgodne z teoretycznymi wzorcami.
- 5) Dokumentacja projektu i wnioski, czyli opis struktury i funkcji aplikacji, wyjaśnienie działania poszczególnych algorytmów, opis interfejsu użytkownika oraz przedstawienie obszarów do dalszego rozwoju aplikacji.

3. Aplikacja

3.1 UI

Poniższy zrzut ekranu przedstawia fragment menu głównego aplikacji, umożliwiający wybór spośród różnych typów algorytmów szyfrowania.

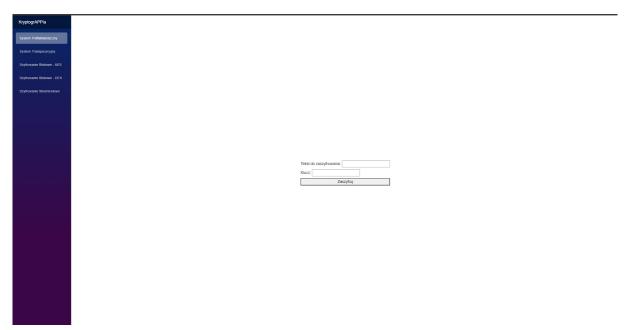
Rysunek 1. Fragment nawigacji pomiędzy różnymi typami szyfrowania

Poniższy zrzut ekranu przedstawia fragment menu głównego aplikacji, umożliwiający wybór spośród różnych typów algorytmów szyfrowania.

```
<div class="top-row ps-3 navbar navbar-dark">
      <div class="container-fluid">
          <a class="navbar-brand" href="">KryptogrAPPia</a>
          <button title="Navigation menu" class="navbar-toggler" @onclick="ToggleNavMenu">
             <span class="navbar-toggler-icon"></span>
<div class="@NavMenuCssClass nav-scrollable" @onclick="ToggleNavMenu">
      <nav class="flex-column">
         <div class="nav-item px-3">
             <NavLink class="nav-link" href="" Match="NavLinkMatch.All">
                  <span aria-hidden="true"></span> System Polifalfabetyczny
          <div class="nav-item px-3">
              <NavLink class="nav-link" href="transpozycja">
                 <span aria-hidden="true"></span> System Transpozycyjny
          <div class="nav-item px-3">
              <NavLink class="nav-link" href="blokowe_AES">
                 <span aria-hidden="true"></span> Szyfrowanie Blokowe - AES
          <div class="nav-item px-3">
              <NavLink class="nav-link" href="blokowe_DES">
                 <span aria-hidden="true"></span> Szyfrowanie Blokowe - DES
          <div class="nav-item px-3">
              <NavLink class="nav-link" href="strumieniowe">
                 <span aria-hidden="true"></span> Szyfrowanie Strumieniowe
```

Rysunek 2. Zrzut ekranu przedstawiający implementację menu nawigacji

Poniższe zrzuty ekranu przedstawiają implementację głównego layoutu aplikacji, który ułatwia tworzenie funkcjonalności poprzez eliminację potrzeby wielokrotnego powtarzania kodu odpowiedzialnego za ustawianie elementów HTML. Dzięki zastosowanemu układowi, wszelkie zmiany w wyglądzie layoutu można wprowadzać w jednym miejscu, co sprawia, że nie ma potrzeby modyfikowania układu w każdej kategorii szyfrowania z osobna. Takie podejście zapewnia większą spójność i ułatwia zarządzanie interfejsem aplikacji.

Rysunek 3. Strona główna aplikacji

Rysunek 4. Implementacja głównego layoutu aplikacji

3.2 Szyfr polialfabetyczny

Szyfr polialfabetyczny to rodzaj algorytmu szyfrowania, w którym do zamiany liter w wiadomości stosuje się różne zestawy znaków (alfabety), w zależności od pozycji liter w tekście. Celem tego podejścia jest zwiększenie bezpieczeństwa szyfrowania poprzez wprowadzenie większej zmienności w przypisaniu liter, co utrudnia złamanie szyfru przy użyciu klasycznych metod, takich jak analiza częstotliwości.

Najbardziej znanym przykładem szyfru polialfabetycznego jest szyfr Vigenère'a, w którym do szyfrowania wykorzystuje się klucz – słowo lub frazę, która określa, które litery alfabetu będą stosowane do każdej litery w tekście. Klucz jest powtarzany, aby dopasować jego długość do długości wiadomości, a każda litera w wiadomości jest szyfrowana przy użyciu odpowiedniej litery klucza.

W szyfrze Vigenère'a dla każdej litery tekstu jawnego wybierany jest inny alfabet (lub przesunięcie) zgodnie z literą w kluczu. Dzięki temu każda litera tekstu jest szyfrowana innym przesunięciem, co znacząco utrudnia analizę częstotliwościową, która jest skuteczną metodą łamania prostych szyfrów monoalfabetycznych, takich jak szyfr Cezara.

Szyfr Gronsfelda to wariant szyfru polialfabetycznego, w którym do szyfrowania tekstu wykorzystuje się liczby zamiast liter. Jest to metoda, która działa podobnie do szyfru Vigenère'a, ale klucz składa się z cyfr, a każda cyfra w kluczu określa liczbę przesunięcia dla odpowiadającej litery w tekście.

Zasada działania szyfru Gronsfelda:

- Klucz składa się z cyfr (np. 3 1 4 1), które określają liczbę przesunięcia dla liter w tekście.
- Każda cyfra w kluczu odpowiada liczbom przesunięć, które są stosowane do liter w tekście jawnym.
- Klucz jest powtarzany w razie potrzeby, aby dopasować go do długości tekstu.
- Aby zaszyfrować tekst, każda litera w wiadomości jest przesuwana o liczbę pozycji w alfabecie równą cyfrze z klucza. Jeśli przesunięcie przekroczy literę Z, zaczyna się od początku alfabetu.

Przykład:

Tekst: Ala ma kota

Klucz: 2137

Szyfrowanie:

- 1) A (przesunięcie o 2) \rightarrow C
- 2) L (przesunięcie o 1) \rightarrow M
- 3) A (przesunięcie o 3) \rightarrow D
- 4) M (przesunięcie o 7) \rightarrow T
- 5) A (przesunięcie o 2) \rightarrow C
- 6) K (przesunięcie o 1) \rightarrow L
- 7) O (przesunięcie o 3) \rightarrow R
- 8) T (przesunięcie o 7) \rightarrow A
- 9) A (przesunięcie o 2) \rightarrow C

Wynik: "Cmd t clrac"

Funkcja GronsfeldCipher implementuje szyfr Gronsfelda, który jest wariantem szyfru Cezara, ale zamiast stałego przesunięcia używa klucza, składającego się z cyfr. Działa na tekście, przesuwając litery o wartość odpowiadającą cyfrom w kluczu. Funkcja przyjmuje trzy argumenty: tekst do zaszyfrowania lub odszyfrowania (text), klucz szyfrujący (cipherKey) i wartość logiczną (encrypt), która określa, czy funkcja ma szyfrować (gdy encrypt jest true) czy odszyfrowywać (gdy encrypt jest false). Funkcja iteruje przez każdy znak w tekście i jeśli jest literą, oblicza przesunięcie na podstawie cyfry w kluczu, cyklicznie przechodząc przez jego cyfry. Jeśli odszyfrowuje, przesunięcie jest obliczane w przeciwnym kierunku, czyli odejmuje wartość klucza od 26. Małe i duże litery są przesuwane w obrębie odpowiedniego alfabetu, a znaki

nieliterowe (np. spacje, przecinki) pozostają niezmienione. Na końcu funkcja zwraca zaszyfrowany lub odszyfrowany tekst, w zależności od wartości argumentu encrypt.

```
private string GronsfeldCipher(string text, string cipherKey, bool encrypt)
   var result = new StringBuilder();
   var keyIndex = 0;
   var keyLength = cipherKey.Length;
   foreach (var ch in text)
       if (char.IsLetter(ch))
           int shift = int.Parse(cipherKey[keyIndex % keyLength].ToString());
            if (!encrypt)
                shift = 26 - shift; //Odejmujemy przesunięcie zamiast dodawać
           if (char. IsLower(ch))
                result.Append((char)(((ch - 'a') + shift) % 26) + 'a'));
           //Przesunięcie dla dużych liter
           else if (char.IsUpper(ch))
               result.Append((char)(((ch - 'A') + shift) % 26) + 'A'));
            keyIndex++; //Przechodzimy do kolejnej cyfry w kluczu
        1
       else
            result.Append(ch); //Dodajemy inne znaki bez zmian (np. spacje, przecinki)
    return result.ToString();
```

Rysunek 5. Implementacja szyfru Gronsfelda w języku C#

Szyfr Gronsfelda

Tekst do zaszyfrowania: Ala ma kota	
Klucz: 2137	
Zaszyfruj	
Zaszyfrowany tekst: Cmd tc lrac	
Odszyfruj	

Odszyfrowany tekst: Ala ma kota

Rysunek 6. Test implementacji

- 3.3 Szyfr transpozycyjny
- 3.4 Szyfrowanie blokowe AES
- 3.5 Szyfrowanie blokowe DES
- 3.6 Szyfrowanie strumieniowe AES
- 3.7 Szyfrowanie strumieniowe DES
- 3.8 Symulacja protokołu Diffiego-Hellmana
- 3.9 Szyfrowanie RSA
- 3.10 Certyfikat
- 3.11 Podpis cyfrowy
- 4. Podsumowanie i wnioski